

Nr 7 (283)
Lipiec 2019

POLSCIE WIERNI

MIESIĘCZNIK ZWIĄZKU KOMBATANTÓW RP I BYŁYCH WIĘŹNIÓW POLITYCZNYCH

**Wybrani na VII Kongresie ZKRPIBWP
prezes ZG Henryk L. Kalinowski i wiceprezes Janusz Maksymowicz
z odznaczonym Jubileuszową Odznaką Kombatancką
„Polska Niepodległa 1918“ Attachè ds. Wojskowych
przy Ambasadzie USA w Warszawie Johnem Downey'em.**

VII KONGRES ZWIĄZKU KOMBATANTÓW RP i BWP

30 maja 2019 r. w Centrum Konferencyjnym WP w Warszawie obradował VII Kongres Związku Kombatantów RP i BWP.

Obrady otworzył kmdr dypl. Henryk L. Kalinowski. Minutą ciszy uczczono pamięć zmarłych w okresie międzykongresowym kombatantów i podopiecznych, w tym prezesa ZG, płk. dr. hab. Ryszarda Sobierajskiego oraz sekretarza generalnego ZG płk. dr. Stanisława Całki.

W roboczej części obrad powołano prezydium i przewodniczącego VII Kongresu, którym został Jan Witkowski, a zastępcą Włodzimierz Czechowski. Przyjęto porządek i regulamin obrad, dokonano wyboru komisji mandatowej, statutowej, wyborczej, skrutacyjnej oraz uchwał i wniosków.

Merytoryczna część obrad VII Kongresu rozpoczęła się od krótkiego wystąpienia prezesa H. Kalinowskiego, który podkreślił m.in. wartości, jakie reprezentuje wielośrodowiskowy Związek, nawiązał do obchodów Stulecia Odzyskania przez Polskę Niepodległości, patriotycznych treści Ogólnopolskiego Konkursu dla młodzieży „Bohaterowie są wśród nas” oraz zadań organizacji w nowej kadencji.

Powitał przybyłych gości, a wśród nich b. kierownika UdsKiOR Zbigniewa Zielińskiego-

go, radcę Szefa Urzędu Jana Srokę, przedstawiciele współpracujących ze Związkiem Stowarzyszeń Kombatanckich.

Za szczególne zasługi w działalności związkowej Jubileuszową Odznaką Kombatancką **Polska Niepodległa 1918** odznaczono prezesów Zarządów Wojewódzkich i Okręgowych ZKRPiBWP będących delegatami na Kongres.

Prezes H. Kalinowski wyróżniony został przez prezesa Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rodzina Kościuszkowców gen. Zbigniewa Czerwińskiego odznaką honorową Stowarzyszenia oraz Statuetką upamiętniającą 75 lat stacjonowania Wojska Polskiego w Legionowie, a przez sekretarza Związku Żołnierzy WP, płk. Henryka Budzyńskiego Złotym Krzyżem ZZWP.

W pracach Kongresu uczestniczyło 81 delegatów reprezentujących wszystkie Środowiska Związku.

W toku obrad, prowadzonych zgodnie z przyjętym regulaminem, delegaci ocenili czteroletnią działalność Związku, przyjęli Statut oraz kierunki działania ZKRPiBWP na lata 2019-2023. Wybrano 27-osobowy Zarząd Główny, Główną Komisję Rewizyjną i Główny Sąd Koleżeński. Prezesem ZG został kmdr dypl. **Henryk Leopold Kalinowski**, wiceprezesem ZG **Janusz Maksymowicz**.

Działalność Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych w kadencji 2015-2019

Pomimo upływającego czasu ZKRPIBWP nadal jest najliczniejszym związkiem kombatanckim w Polsce. Zmianie uległ jedynie skład procentowy członków zwyczajnych i podopiecznych na korzyść tych drugich. Obecnie członkowie zwyczajni stanowią ok. 35%, a podopieczni (wdowy i wdowcy po kombatantach) – 65% stanu liczebnego Związku.

Zgodnie z zatwierdzonym na VI Kongresie Statutem ZKRPIBWP utworzona została nowa grupa członków naszej organizacji, a mianowicie członkowie nadzwyczajni, wspierający i honorowi.

Na dzień 31.12.2018 r. Związek Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych liczył 58999 członków, w tym 17227 członków zwyczajnych, 39491 podopiecznych, 908 nadzwyczajnych, 1066 wspierających i 307 honorowych.

ZKRPIBWP

jest organizacją pluralistyczną, która skupia w swoich szeregach środowiska żołnierzy Września 1939 r., żołnierzy Wojska Polskiego, Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, Armii Krajowej, Batalionów Chłopskich, Armii Ludowej, żołnierzy Polaków wcielonych do jednostek Armii Radzieckiej, żołnierzy Polskich Oddziałów Samoobrony z Południowo-Wschodnich Kresów II RP, najmłodszych kombatantów – żołnierzy Synów Pułku, a także byłych więźniów politycznych i obozów koncentracyjnych, represjonowanych w latach 1944-1956 (uczestników tajnego nauczania) oraz innych środowisk.

W maju 2018 roku dołączyło do nas **Środowisko Kombatantów Misji Pokojowych ONZ**. Jego członkami są byli żołnierze WP uczestniczący w misjach pokojowych ONZ poza granicami Polski (wielu spośród nich zostało członkami nadzwyczajnymi). W czasie akcji sprawozdawczej Zarządów Wojewódzkich i Okręgowych przeanalizowano możliwość powierzania tym młodszym kolegom niektórych stanowisk w strukturach terenowych Związku. Dopóki kolegom, członkom zwyczajnym starcza sił i energii, staramy się zachować balans w obsadzeniu stanowisk tak, aby przy zmianie pokoleniowej Związek nie stracił swojego kombatanckiego wielośrodowiskowego charakteru.

Współpracujemy z narodowymi organizacjami kombatanckimi wchodzącymi w skład Światowej Federacji Kombatantów /FMAC/ z siedzibą w Paryżu, której jesteśmy członkiem. W kraju kontynuujemy współpracę z innymi organizacjami kombatanckimi, głównie w zakresie działalności merytorycznej oraz organizacji uroczystości patriotycznych.

W okresie mijającej kadencji działalność Związku głównie ukierunkowana była na kształtowanie aktywnych postaw członków w pracy dla dobra Ojczyzny, do współpracy środowisk kombatanckich w imię nadrzędnych interesów narodu i państwa, umacnianie solidarności kombatantów w kraju i za granicą; reprezentowanie interesów swych członków wobec władz państwowych i samorządowych oraz instytucji i organizacji społecznych, obrona interesów i uprawnień kombatanckich, otaczanie opieką członków Związku i pozostałych po nich wdów i wdowców, a także popularyzowanie i utrwalanie w pamięci społecznej etosu dziejów walk niepodległościowych, udział w procesie wychowania młodzieży w duchu patriotyzmu i obywatelskiego oddania Ojczyźnie oraz działanie na rzecz opieki nad miejscami pamięci narodowej.

Szczególną uwagę poświęciliśmy uwarunkowaniom społeczno-politycznym oraz sytuacji gospodarczej kraju, które miały istotny wpływ na działalność władz Związku w mijającej kadencji.

Na działalność organizacyjną Związku w mijającej kadencji szczególny wpływ miała kondycja fizyczna naszych członków, a stan zdrowia jest najpoważniejszym problemem środowiska kombatanckiego. Średnia wieku kombatantów członków zwyczajnych zamyka się w przedziale wiekowym 85-95 lat. 40% z nich posiada orzeczenie medyczne o niepełnosprawności. Z analiz dotyczących zdrowia kombatantów wynika, że zakres użytkowanej przez nich opieki pielęgnacyjnej zależy od wysokości dochodów, czyli otrzymywanych przez nich świadczeń emerytalnych. Należy odnotować, że świadczenia w wysokości zapewniającej wystarczającą opiekę pielęgnacyjną pobiera niewielu, bo zaledwie ponad jedna czwarta kombatantów – w tej sytuacji główny ciężar utrzymania spada na członków najbliższej i dalszej rodziny. W dalszej kolejności na Ośrodki Pomocy Społecznej i organizacje kombatanckie, które również borykają się z kłopotami finansowymi.

Warunki mieszkaniowe ma zapewnione większość kombatantów. Blisko jedna trzecia ma własne domy, ponad 30% ma własne mieszkanie, ok. 20% mieszka w budynkach komunalnych lub spółdzielczych, a pozostali w mieszkaniach swoich dzieci.

Sytuacja materialna, a zwłaszcza finansowa kombatantów wskazuje na bardzo niekorzystną sytuację w tej dziedzinie. Wzrasta liczba kombatantów

tów, którzy określają swoją sytuację finansową, jako bardzo trudną, a są wśród nich tacy, którzy mówią, że pieniędzy nie wystarcza im na najpilniejsze potrzeby. Większość (ok. 90%) kombatantów i inwalidów wojennych utrzymuje się przede wszystkim z emerytury pracowniczej i renty inwalidy wojennego. Blisko jedna trzecia kombatantów otrzymuje swoje miesięczne świadczenia poniżej przeciętnej krajowej emerytury. O statusie materialnym kombatantów może świadczyć m.in. to, że wielu z nich znajduje się w sytuacji, w której nie mogą wykupić wszystkich przepisanych leków, nie mogą wykonać dodatkowych badań medycznych czy też opłacić w terminie świadczenia mieszkalnego.

Uprawnienia kombatanta lub ofiary represji okresu wojennego i powojennego

1. Świadczenia pieniężne wypłacane z emeryturą lub rentą:

- a) dodatek kombatancki – 215,84 zł,
- b) ryczałt energetyczny – 168,71 zł,
- c) dodatek kompensacyjny – 32,38 zł.

2. Ulgi taryfowe:

- a) 50% przy przejazdach miejskimi środkami komunikacji miejskiej,
- b) 51% na przejazdy w komunikacji krajowej środkami publicznego transportu zbiorowego:

– kolejowego w 1 i 2 klasie pociągów osobowych i pospiesznych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej – na podstawie biletów jednorazowych,

– kolejowego w 2 klasie pociągów innych niż osobowe i pospieszne – na podstawie biletów jednorazowych.

Obecnie w skład struktur organizacyjnych Związku wchodzi **27 Zarządów**, w tym: **16 Zarządów Wojewódzkich (ZW)** i **11 Zarządów Okręgowych (ZO)**. Zmiany organizacyjne przewidujące rozwiązanie istniejących jeszcze ZO i utworzenie struktur wojewódzkich naszego Związku nie doszły do skutku. Głównym powodem takiego stanu rzeczy było i jest nadal brak zainteresowania taką możliwością ze strony władz Zarządów Okręgowych. Nie oznacza to jednak, że kolejne rozwiązania ZO w najbliższej przyszłości nie nastąpią. Jest to proces nieunikniony, a jego rezultatem będzie podporządkowanie ich ZW Związku.

Zgodnie z **Wytocznymi Zarządź Głównego ZKRPIBWP z 12 grudnia 2017 r.**, w od 3 kwietnia do 30 listopada 2018 roku przeprowadzone zostały zebrania sprawozdawczo-wyborcze w Kołach Związku, natomiast w okresie od 7 maja do 8 marca 2019 r. przeprowadzono kampanię wyborczą w Zarządach Wojewódzkich i Okręgowych Związku.

Na 31 grudnia 2018 roku w Związku były 1004 Koła. Od grudnia 2015 r. do końca 2018 r. rozwiązaniu uległo 379 Kół.

W kampanii sprawozdawczo-wyborczej powtórzyła się sytuacja przed-

stawiana w sprawozdaniach za poprzednie kadencje. Frekwencja zebrania była bardzo zróżnicowana. Regułą było, że w Kołach miejskich była ona największa, a najmniejsza w Kołach wiejskich. Zdarzały się przypadki, że w niektórych Kołach nie odbyły się zebrania. W innych odbyły się przy bardzo niskiej frekwencji, co spowodowane było przede wszystkim malejącą aktywnością i brakiem zainteresowania członków Związku sprawami organizacyjnymi oraz pogarszający się ich stan zdrowia. Były też przypadki, że prezesi niektórych ZW/ZO byli „zmuszeni” osobiście przygotować i prowadzić zebrania sprawozdawczo-wyborcze w Kołach.

W Kołach o nielicznym stanie członków odstąpiono od regulaminu prowadzenia zebrania i podejmowano uchwały o powierzeniu obowiązków na kolejną kadencję dotychczasowym nielicznym członkom Zarządu. Większość spośród wybranych do władz Koła to członkowie w podeszłym wieku – średnio **85-90 lat**, niejednokrotnie o nienajlepszym stanie zdrowia.

Podczas zebrania dyskutanci najczęściej podnosili systematycznie pogarszające się warunki socjalno-bytowe (niskie renty i emerytury, przy wzroście cen leków i usług medycznych, w tym opłat za pobyt w DPS); ograniczanie uprawnień wynikających z ustaw kombatanckich i o osobach represjonowanych; trudny dostęp do leczenia w uspołecznionych zakładach zdrowia – zwłaszcza do lekarzy specjalistów. Akcentowano trudności socjalne, zdrowotne i bytowe starzejącej się społeczności kombatanckiej; ograniczone możliwości leczenia uzdrowiskowego, trudności w uzyskaniu skierowań i długie terminy oczekiwania; konieczność zmniejszenia odpłatności za pobyt w domach opieki społecznej oraz skrócenie terminu przyjęcia do nich kombatantów; inspirowania władz do opieki nad cmentarzami, kwaterami kombatanckimi i pomnikami pamięci narodowej.

Wniosowano przyznanie 50% ulg na zakup leków dla kombatantów i osób represjonowanych, którzy ukończyli 85 lat; przyznanie weteranom, którzy ukończyli 80 rok życia statusu inwalidy wojennego (w tym

wieku syndrom wojny, choroby, sprawność fizyczna i psychiczna kombatantów doszły do granicy, w której stan ten będzie jak najbardziej uzasadniony z punktu widzenia humanitarnego, społecznego i medycznego).

W maju 2018 r. rozpoczęła się akcja sprawozdawczo-wyborcza na szczeblu wojewódzkim.

Kampania została zaplanowana od maja do 31 października 2018 r. Ogółem przeprowadzono Zjazdy delegatów w **16 wojewódzkich** i **11 okręgowych** strukturach naszego Związku. Terminów nie dotrzywały dwa Zarządy wojewódzkie – mazowiecki i opolski. Akcję sprawozdawczo-wyborczą zakończył 8 marca 2019 r. Zjazd delegatów w Opolu.

Do przeprowadzenia kampanii wyborczej ZW/ZO wykorzystały również doświadczenia płynące z akcji sprawozdawczo-wyborczej w Kołach.

W części Zjazdów brali udział przedstawiciele ZG Związku, w tym: płk dr hab. Ryszard Sobierajski, kmr dypl. Henryk Kalinowski, pptk Krzysztof Adamczyk, płk Waldemar Wojtan, Elżbieta Sadzyńska.

Na Zjazdach dokonano obiektywnej i rzetelnej oceny działalności Zarządów Wojewódzkich i Okręgowych. Na działalność tę w dużej mierze rzutowały nie tylko przedsięwzięcia Związkowe, ale również wydarzenia polityczne, do których należy zaliczyć wybory do Sejmu i Senatu RP oraz Prezydenta RP, a także ostatnią kampanię wyborczą do samorządów.

Minione cztery lata, to trudny okres dla Związku. Piętrzyły się trudności związane z finansami, koniecznością reorganizacji struktury organizacyjnej oraz ciągłe interwencje do najważniejszych czynników administracyjnych i ustawodawczych w sprawach uprawnień kombatanckich. Znaczące piętno na wszystkim odciska coraz poważniejszy wiek kombatantów i związane z nim kłopoty i dolegliwości.

W następstwie takiego stanu rzeczy, dyskusje na Zjazdach oscylowały wokół spraw, które najbardziej bulwersowały kombatantów, a więc problemów socjalnych i zdrowotnych oraz dotyczących nowelizacji ustawy kombatanckiej.

Dyskutanci dawali także przykłady braku szacunku części społeczeństwa dla weteranów walki. Jest to złym przykładem dla młodego pokolenia, które powinno być wychowywane w miłości dla Ojczyzny. W zakresie współpracy ze szkołami i młodzieżą szkolną nie bez znaczenia jest wzajemne zrozumienie i uwzględnienie przemian zachodzących w psychice i mentalności młodzieży.

Pomimo takich opinii Zarządy Wojewódzkie/Okręgowe i Koła utrzymują łączność ze szkołami, uczestniczą w uroczystościach i prowadzą prelekcje mające na celu lepsze poznanie historii Polski i kształtowanie patriotyzmu.

Przykładem nawiązującym do powyższego niech będzie zorganizowany przez Zarząd Główny Związku Ogólnopolski Konkurs **„Bohaterowie są wśród nas“**. Uczestniczyły w nim **123 szkoły** (podstawowe, gimnazja i ponadgimnazjalne), które nadesłały **151 prac uczniów** o tematyce związanej z konkursem. Wszystkie szkoły biorące w nim udział nagrodzono m.in. roczną prenumeratą naszego miesięcznika **„Polsce Wierni“**.

W drugiej edycji – w 2019 roku – nadesłano 269 prac konkursowych.

Podkreślano konieczność współpracy z młodzieżą, dyrektorami szkół i kuratorami, szczególnie w dziedzinie roztaczania wspólnej opieki nad cmentarzami, miejscami pamięci narodowej, pomnikami i tablicami pamiątkowymi.

Dobrze oceniano współpracę z władzami terenowymi, a szczególnie instytucjami wojskowymi i innymi związkami i stowarzyszeniami kombatanckimi.

Ćwierćwiecze działalności Związku potwierdziło zasadność funkcjonowania w strukturze organizacyjnej Związku środowisk kombatanckich, którym Statut Związku nadał stosunkowo szerokie uprawnienia – tworzenia krajowych, wojewódzkich i okręgowych Rad Środowisk, Kół, Klubów, uczestnictwa w posiedzeniach zarządów, współpracy z pozazwiązkowymi organizacjami.

Uwzględniając specyfikę i charakter jednostek, kierując się wspólnymi żołnierskimi losami w określonych formacjach zbrojnych walczących z hitlerowskimi Niemcami, w latach 90. powołano w strukturach Związku – dziesięć Krajowych Rad Środowiskowych koordynujących ich działalność: Żołnierzy – Weteranów Września 1939 r., Żołnierzy Wojska Polskiego; Żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie; Żołnierzy Armii Krajowej; Żołnierzy Batalionów Chłopskich; Żołnierzy Armii Ludowej; Żołnierzy Polskich Oddziałów Samoobrony „Istriebitielnych Batalionów”; Polaków – byłych Żołnierzy Armii Radzieckiej; Żołnierzy Synów Pułku; Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych. W związku z napływem do Związku nowej grupy kombatantów w 2018 roku ZG powołał do ży-

cia Środowisko Kombatantów Misji Pokojowych ONZ i jego Radę Krajową.

Obecnie na szczeblu Zarządu Głównego Związku działają Rady Krajowe środowisk – Żołnierzy Wojska Polskiego – przewodniczący kmdr Henryk Kalinowski; Żołnierzy Armii Krajowej – Janina Marciniak; Żołnierzy Armii Ludowej – Józef Karbownik; Synów Pułku – Maciej Maksymowicz; Polaków – b. Żołnierzy Armii Radzieckiej – Eugeniusz Kuklis; Kombatantów Misji Pokojowych ONZ – gen. Stanisław Woźniak.

W większości ZW/ZO Rady Środowisk Kombatanckich ograniczyły działalność, część z nich, tworzą wspólne grupy łączące np. żołnierzy ruchu oporu lub żołnierzy frontowych WP i PSZ na Zachodzie.

Jako ważny element struktury naszego Związku, Środowiska zespalają kombatantów, którzy walczyli pod jednolitymi sztandarami, utrzymują ściśle więzi koleżeńskie, dbają o reputację swego środowiska i realizują wytyczone zadania środowiskowe i związkowe.

Po VI Kongresie powołano 6 stałych komisji problemowych: Komisję Historyczną; Komisję Odznaczeń i Mianowań; Komisję Socjalną i Opieki Zdrowotnej; Komisję Ekonomiczno – Finansową oraz Komisję Organizacyjną.

Działalność poszczególnych komisji w kadencji 2015-2019 koncentrowała się głównie na rozwiązywaniu bieżących problemów wynikających z jednej strony z programu działania Związku, a z drugiej na sprawach nurtujących poszczególne środowiska. W omawianym czasie jeden z przewodniczących zmarł, a duża część członków ze względu na stan zdrowia zrezygnowała z pełnionych funkcji. Z uwagi na trudną sytuację bytową i zdrowotną kombatantów znaczne obciążenie notowała Komisja Socjalno-Bytowa. Jednak mimo starań nie wszystkie problemy, zwłaszcza dotyczące próśb o wsparcie finansowe udało się rozwiązać. Także Komisja Mianowań i Odznaczeń nie zdołała uzyskać w pełni założonych rezultatów, zwłaszcza w kwestiach nadawania wyższych stopni wojskowych oraz

odznaczeń państwowych. Pewną formą rekompensaty stało się przyznanie przez kierownictwo ZG odznak związkowych.

W latach 2015-2018, na mocy postanowień Zarządu Głównego, wyróżniliśmy naszych członków i osoby zasłużone dla Związku następującymi odznaczeniami:

- **Za Zasługi dla ZKRPIBWP**
– 2174 odznaczeń;
- **Za Wybitne Zasługi dla ZKRPIBWP**
– 580 odznaczeń;
- **Czyn Zbrojny Polskiej Samoobrony na Kresach Wschodnich RP**
– 556 odznaczeń;
- **Krzyż Czynu Frontowego 1 i 2 Armii WP**
– 442 odznaczenia;
- **Kombatancki Krzyż Pamiątkowy „Zwycięzcom”**
– 579 odznaczeń;
- **Kołobrzeski Krzyż Kombatancki**
– 275 odznaczeń;
- **Kombatancki Krzyż Zwycięstwa**
– 2429 odznaczeń;
- **Jubileuszowa Odznaka Kombatancka „POLSKA NIEPODLEGŁA 1918”** ↓
– 11 odznaczeń;
- **Odznaka Związkowa „POLSKA NIEPODLEGŁA 1918-2018”** →
– 172 odznaczenia.

Ważnym kierunkiem pracy Zarządu Głównego w okresie sprawozdawczym było dotarcie z informacją i wiedzą o działalności Związku – w tym o problemach nurtujących środowiska kombatanckie – do władz państwowych, samorządowych oraz szeroko pojętej opinii społecznej.

Działalność w tym zakresie poprawiła się, jednak nadal napotykała na liczne trudności wynikające głównie z podejścia większości mediów – telewizji, radia, prasy do reprezentowanych przez Związek wartości i tradycji kombatanckich. Tematy wiążące się z walką żołnierza na wszystkich frontach II wojny światowej, poza nielicznymi wyjątkami, uznane były za ana-

chroniczne i mało interesujące opinię publiczną. Przyczynia się do tego m.in. coraz bardziej ograniczony udział przedstawicieli władz państwowych na uroczystościach rocznicowych, zwłaszcza w terenie.

Istotnym kanałem informacyjnym było prowadzenie korespondencji kierownictwa Zarządu Głównego z przedstawicielami najwyższych władz i organów państwa – Pre-

zydentem RP, premierem, Marszałkami Sejmu i Senatu oraz przedstawicielami ministerstw i instytucji państwowych.

Częścią działalności informacyjnej Związku były także pisma, sprawozdania i wytyczne wysyłane przez Zarząd Główny do ogniw terenowych oraz biuletyny, informatory i inne wydawnictwa publikowane przez Zarządy Wojewódzkie i Okręgowe.

W przekazie wiedzy o sytuacji wewnętrznej Związku, upowszechnianiu tradycji oraz wymiany doświadczeń ważną rolę spełnia miesięcznik „Polsce Wierni”. Pismo to służy także przekazywaniu informacji o Związku do innych środowisk kombatanckich oraz centralnych władz i instytucji państwowych. Egzemplarze pisma docierają m.in. do Sejmu, Senatu, Urzędu Rady Ministrów i niektórych resortów Kancelarii Prezydenta RP, władz samorządowych.

Publikacje miesięcznika odzwierciedlają integracyjny charakter Związku. Związane są z najwyższymi wydarzeniami II wojny światowej, walkami żołnierza polskiego zarówno na froncie jak i w konspiracji. Pokazywano najważniejsze bitwy – od Lenino i Berlina po Monte Cassino i Wilhelmshaven, prezentowano sylwetki wybitnych polityków i dowódców. Znaczące miejsce wśród materiałów historycznych zajmowały wspomnienia, relacje i refleksje uczestników walk frontowych i partyzanckich, więźniów hitlerowskich więzień i obozów koncentracyjnych, syberyjskich łagrów. Zostało to zresztą zauważone i wyróżnione na ogólnopolskim portalu internetowym.

Miesięcznik informował Czytelników o poczynaniach i decyzjach władz państwowych, m.in. w sprawach kombatanatów, a z drugiej strony – przekazywał problemy i postulaty środowiska.

Z równym szacunkiem i uznaniem pisano o działaniach polskich formacji frontowych na wschodzie i zachodzie, konspiracyjnych działaniach żołnierzy AK, BCh, AL i GL. Konsekwentnie walczono z próbami manipulacji faktami, z przeinaczaniem prawdy historycznej. Na łamach „Polsce Wierni” gościli świadkowie i uczestnicy tamtych wydarzeń – Michał Aniszewski, Jan Szyszkowski, Roman Nogał, Jan Duda.

Redakcja utrzymywała bliską więź z Czytelnikami. W ostatnich latach

przesłali oni prawie trzy tysiące różnego rodzaju listów i pism – w tym wspomnień, relacji z uroczystości kombatanckich, zebrań, nieraz wruszające opisy spotkań z młodzieżą w wiejskich, oddalonych od stolicy szkołach. Czytelnicy dzielili się opiniami o Związku, jego działalności, sytuacji społeczno-politycznej w państwie, sytuacji materialnej i zdrowotnej środowiska, wręcz uczestniczyli w redagowaniu miesięcznika.

Miesięcznik stanowił także ośrodek wymiany doświadczeń i popularyzacji szczególnie wartościowych inicjatyw. Można tu wspomnieć znane już szeroko hasło „kombatanacie nie jesteś sam”, rozwiązania w zakresie opieki zdrowotnej i socjalnej stosowane w Zarządach Wojewódzkich i Okręgowych.

Niemniej zasięg oddziaływania miesięcznika, a tym samym informowania o działalności Związku ulega stopniowemu ograniczeniu. W okresie kończącej się kadencji z przyczyn obiektywnych znacząco zmniejszyła się ilość prenumerowanych egzemplarzy „Polsce Wierni”. Spowodowało to spadek nakładu do 1300 egzemplarzy, co w odniesieniu do aktualnej liczby członków Związku daje niski wskaźnik.

Nową nośną formą informacji i kontaktów z Czytelnikami stał się zorganizowany w latach 2017/2018 oraz 2018/2019 Ogólnopolski Konkurs dla młodzieży „Bohaterowie są wśród nas”. Konkurs zorganizowany przez Zarząd Główny Związku pod honorowymi pa-

tronatami Senator Anny Marii Anders, Szefa Urzędu ds. Kombatanatów i OR Jana J. Kasprzyka oraz wiceprezydenta Światowej Federacji Kombatanatów Stanisława Woźniaka spotkał się z dużym zainteresowaniem, o czym może świadczyć przesłanie do redakcji ponad 160 prac (pierwsza edycja).

Informacje o działalności Związku oraz ważniejszych artykułach w miesięczniku „Polsce Wierni” zamieszczane są także na stronie internetowej ZKRPIBWP oraz na Facebooku, niemniej z posiadanych danych wynika, że zasięg przekazywanych w tej formie wiedzy – m. in. z uwagi na wiek kombatanatów jest ograniczony.

DYSKUSJA

Marcin Kus.

Edmund Błaszczyk.

Eugeniusz Stefankiewicz.

Bogusław Dąbrowski.

Wroboczej dyskusji z udziałem 18 osób odnoszono się do sprawozdania z działalności Związku Kombatantów RP i BWP w latach 2015-2019, podejmując problemy nurtujące ogół kombatantów, a także odnoszące się do sytuacji w poszczególnych środowiskach, Zarządach i Kołach.

Dyskutanci pozytywnie ocenili czteroletnią działalność Zarządu Głównego, uwzględniając złożoną sytuację organizacyjną i finansową Związku. Delegaci zgłaszali wiele wniosków i propozycji odnoszących się do wszelkich dziedzin działalności Związku, Urzędu do Spraw Kombatantów i OR, władz państwowych, które z uwagi na ich obszerność i charakter rozpatrzone będą przez nowo powołany ZG.

Mówcy podkreślali, że w okresie międzykongresowym nie zostało rozwiązanych wiele kluczowych dla weteranów spraw – zwłaszcza socjalnych i zdrowotnych i obligowali nowo wybrany Zarząd Główny do stanowczych działań wobec UdsKiOR oraz władz państwowych. Sugerowano wręcz powołanie specjalnego zespołu interwencyjno-mediacyjnego celem podejmowania najpilniejszych spraw kombatanckich.

Surowo oceniano wprowadzane w ostatnich latach kolejne nowelizacje „ustawy o kombatantach” uznając je za nie spełniające oczekiwań, niejasne i trudne do zrozumienia.

Szczególną uwagę skupiono na sytuacji wewnętrznej Związku – zwłaszcza Kół, uznając że ich byt jest często zagrożony.

Rozwiązania dostrzegano m.in. w pozytywnym odniesieniu do młodych wiekiem osób, zwłaszcza członków nadzwyczajnych. Dostrzegając mające miejsce niekiedy problemy z ich statusem, prace ich oceniono pozytywnie.

Niejednolicie oceniano współpracę z samorządami i władzami administracyjnymi, podając przykłady dobrych, owocnych kontaktów i sugerowano podjęcie prób ujednoczenia tej współpracy.

Istotną część dyskusji stanowiła sytuacja finansowa Związku – dramatycznie oceniana na wszystkich szczeblach organizacyjnych.

Uznano, że bez wsparcia finansowego – określanego raczej ustawowo – przy malejących wpływach ze składek – funkcjonowanie organizacji – w tym Zarządów Wojewódzkich i Okręgowych zostanie praktycznie zagrożone. ■

Irena Chamielec.

Włodzimierz Czechowski.

Zdzisław Dobrut.

**U C H W A Ł A Nr 1/2019
VII Kongresu ZKRPIBWP
z dnia 30 maja 2019 r.**

w sprawie: **udzielenia absolutorium ustępującym władzom Związku Kombatantów RP i BWP**

Delegaci na VII Kongres Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych, mandatariusze członków zwyczajnych i podopiecznych Związku, po zapoznaniu się:

- ze sprawozdaniem Zarządu Głównego, przesłanego delegatom w terminie statutowym,

- z wystąpieniem prezesa Zarządu Głównego,
- ze sprawozdaniem Głównej Komisji Rewizyjnej,
- ze sprawozdaniem Głównego Sądu Koleżeńskiego oraz po dyskusji w toku obrad Kongresu uchwalają:
VII Kongres ocenia pozytywnie działalność władz naczelnych Związku: Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego, za VI kadencję (2015-2019 r.) i udziela absolutorium ustępującym władzom.

**Przewodniczący
VII Kongresu ZKRPIBWP**

Jan WITKOWSKI

**ZARZĄD GŁÓWNY ZKRPIBWP
wybrany na VII Kongresie Związku**

1. **ADAMCZYK Krzysztof**
- woj. Kujawsko-Pomorskie
2. **BAJDUSZEWSKI Henryk**
- woj. Pomorskie
3. **BŁASZCZYK Edmund** – Jelenia Góra
4. **CHAMIELEC Irena**
- woj. Opolskie
5. **CZECHOWSKI Włodzimierz**
- woj. Śląskie
6. **CZERKAS Henryk**
- woj. Lubelskie
7. **DĄBROWSKI Bogusław** – Zamość
8. **GROCHAŁA Wojciech**
- woj. Podkarpackie
9. **KALINOWSKI Henryk Leopold**
- woj. Mazowieckie
10. **KARCZEWSKI Jan**
- woj. Podlaskie
11. **KOZIOŁ Edward**
- woj. Małopolskie
12. **KRÓL Marian**
- woj. Wielkopolskie
13. **KRZEMIŃSKI Jerzy**
- woj. Kujawsko-Pomorskie
14. **KUS Marcin**
- woj. Warmińsko-Mazurskie
15. **LACH Zdzisław**
- woj. Zachodniopomorskie
16. **MAKSYMOWICZ Janusz**
- woj. Mazowieckie
17. **MAKSYMOWICZ Maciej**
- woj. Kujawsko-Pomorskie

18. **NOWICKI Józef** – Elbląg
19. **SADZYŃSKA Elżbieta**
- woj. Mazowieckie
20. **SMOLIŃSKI Mieczysław** – Ciechanów
21. **STEFANKIEWICZ Eugeniusz**
- woj. Łódzkie
22. **STĘPIEŃ Anna**
- woj. Świętokrzyskie
23. **TRZCIŃSKI Jan** – Częstochowa
24. **WITKOWSKI Jan**
- woj. Mazowieckie
25. **WOJTAN Waldemar**
- woj. Małopolskie
26. **WOLANIN Zofia**
- woj. Mazowieckie
27. **WOŹNIAK Stanisław**
- woj. Wielkopolskie

GŁÓWNA KOMISJA REWIZYJNA

1. **KARBOWNIK Józef**
- woj. Mazowieckie
2. **KOWALSKI Hieronim**
- woj. Wielkopolskie
3. **ORŁOWSKA Bernadeta**
- woj. Wielkopolskie

GŁÓWNY SĄD KOLEŻEŃSKI

1. **GRZĘDOWSKI Mirosław**
- woj. Wielkopolskie
2. **LIŚKIEWICZ Wacław**
- woj. Mazowieckie
3. **PYRZYŃSKA Wanda**
- woj. Mazowieckie

**U C H W A Ł A 1/PL /2019
ZWIĄZKU KOMBATANTÓW RP
I BYŁYCH WIĘŹNIÓW POLITYCZNYCH
z dnia 30 maja 2019 r.**

w sprawie: **wyboru prezesa Zarządu Głównego ZKRPIBWP**

Zgodnie ze Statutem ZKRPIBWP oraz regulaminem wyboru władz, nowo wybrany Zarząd Główny na pierwszym plenarnym posiedzeniu wybrał na:

- prezesa Zarządu Głównego ZKRPIBWP – **Kol. kmdr. Henryka Leopolda KALINOWSKIEGO**,

- wiceprezesa Zarządu Głównego ZKRPIBWP – **Kol. Janusza MAKSYMOWICZA**.

Jednocześnie Zarząd Główny powierza dotychczasowemu Kierownictwu Zarządu Głównego dalsze pełnienie obowiązków do **I Plenum**, na którym zostaną wybrani: prezydium, sekretarz i skarbnik nowego Zarządu Głównego.

**Przewodniczący
VII Kongresu ZKRPIBWP**

Jan WITKOWSKI

Kmdr dypl. Henryk Leopold KALINOWSKI

urodził się w Krzemieńcu w 1925 r. W chwili wybuchu II wojny światowej uczestniczył w szkoleniu jako młodociany Korpusu Ochrony Pogranicza. Żołnierz podziemia od 1942 r. Do 1. Armii Wojska Polskiego wstąpił na ochotnika 12 marca 1944 r., gdy

w Lebedynie koło Sum był formowany 6. Samodzielny Zmotoryzowany Batalion Pontonowo-Mostowy, jednostka, z którą przebył cały szlak bojowy i brał udział w szturmie Berlina. We wrześniu 1944 r. podczas Powstania Warszawskiego, jako podoficer, uczestniczył w ramach 3. Dywizji Piechoty w forsowaniu Wisły z Saskiej Kępy na Solec.

Był jednym z inicjatorów postawienia 25 lutego 1945 r.

na brzegu Odry w Czelinie pierwszego biało-czerwonego słupa granicznego z napisem „Polska” oraz historycznego „Aktu Czelińskiego”, którego oryginał znajduje się w Muzeum WP.

Po powrocie z Berlina został skierowany do Oficerskiej Szkoły Wojsk Inżynieryjnych w Przemyślu. Od 1948 r. był w ścisłym czteroosobowym zespole rozminowania kraju.

Gdy w 1951 r. odchodził do służby w jednostkach inżynieryjnych księgi ewidencyjne zawierały ponad 62 mln unieszkodliwionych wszelkiego rodzaju pocisków i 12 mln zdjętych min. Po ukończeniu szkolenia specjalistycznego został skierowany na stanowisko szefa sztabu Bazy Marynarki Wojennej w Świnoujściu. Absolwent dwóch Akademii Wojskowych, wieloletni pracownik naukowo-dydaktyczny Wyż-

szej Szkoły Marynarki Wojennej, a następnie Akademii Sztabu Generalnego.

Jako członek Komisji Kultury CRZZ organizował m.in. plenery i wystawy plastyczne związane z tradycjami Wojska Polskiego.

W 1980 r. przeszedł w stan spoczynku.

Od tego czasu aktywnie uczestniczył w działalności organizacji kombatanckich – Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, a następnie Związku Kombatanów RP i Byłych Więźniów Politycznych, dochodząc do stanowiska wiceprezesa i prezesa Zarządu Głównego ZKRPIBWP.

Jest prezesem Stowarzyszenia Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari Kombatanów RP oraz Kawalerów Orderu Wojennego Krzyża Grunwaldu, ponadto wiceprezesem Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Misja Pojednania, a także Kanclerzem Związkowej Kapituły Odznaczeń.

Kawaler Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyża Grunwaldu, Krzyża Walecznych oraz Krzyża Powstania Warszawskiego, a ponadto wysokich odznaczeń polskich i zagranicznych.

Zaprojektował liczne honorowe i pamiątkowe odznaczenia i dyplomy ustanowione przez władze stowarzyszeń kombatanckich i organizacji społecznych, w tym ośmiu odznaczeń ZKRPIBWP, wśród nich dwóch związanych ze 100-leciem Odzyskania Niepodległości – Jubileuszową Odznakę Kombatancką „Polska Niepodległa 1918” oraz Odznakę Związkową „Polska Niepodległa 1918-2018”.

Na VII Kongresie Związku, 30 maja 2019 r., wybrany został prezesem Zarządu Głównego ZKRPIBWP.

WICEPREZES ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZKRPiBWP

Janusz MAKSYMOWICZ urodził się 27 października 1930 r. w Warszawie, w rodzinie patriotycznej. Ojciec był legionistą, należał do Strzelców. 1 lipca 1939 roku został powołany na ćwiczenia rezerwistów, przewidziane na miesiąc, ale już nie wrócił do domu.

Przed powołaniem do wojska Ojciec pracował w Wydziale Szkolnictwa, był laborantem. Rodzina mieszkała na ul. Jezuickiej 4, w gmachu Muzeum Pedagogicznego do początku 1943 r., kiedy Ojca przeniesiono w ramach Wydziału Szkolnictwa Miasta Stołecznego Warszawy do szkoły na ul. Barokowej.

Wybuch II wojny światowej, 1 września 1939 r., zastał Janusza Maksymowicza w Warszawie.

Ojciec, po kampanii wrześniowej, działał w Armii Krajowej, był w Kedywie AK.

W czasie okupacji Janusz uczęszczał do szkoły powszechnej. Działalność konspiracyjną w AK zaczął w wieku 17 lat, w Zgrupowaniu „Sosna”, Kompanii Szturmowej P-20, nosił pseudonim „Janosz”.

Jako młody chłopak dostarczał biuletyn informacyjny pod określone adresy. Tak było do 13 października 1943 roku, kiedy to jeden z kolegów, Henryk Nowicki, złapany przez Niemców w śledztwie zeznał od kogo otrzymał broń. Gestapo zabrało ojca na Pawiak, był brutalnie przesłuchiwany, a następnie przewieziony do Oświęcimia. Przeżył, ale zdrowia nigdy nie odzyskał. Zmarł w 1947 roku.

Po aresztowaniu ojca J. Maksymowicz podjął pracę aby utrzymać rodzinę, najpierw w warsztacie ślusarskim, a następnie w firmie chemicznej produkującej świece i pastę do podłóg.

O Powstaniu Warszawskim i Godzinie „W” dowiedział się w przeddzień 1 sierpnia. Walczył na Starówce, gdzie walki były szczególnie zacięte i trudne, bowiem stanowiła dla Niemców korytarz komunikacyjny ze

wschodu na zachód. Przeszedł wraz ze swoją kompanią cały szlak bojowy w obronie Starówki – Rymarska, Leszno, Przejazd, Tłomackie, pałac Blanka, Ratusz, Bank Polski. Po upadku Starówki wraz z oddziałem przeszedł kanałami do Śródmieścia Północnego, gdzie dalej walczył w rejonie Kruczej aż do upadku Powstania.

Po wojnie otrzymał stypendium z Komitetu Stypendialnego dla młodocianych uczestników Powstania i kontynuował naukę w Gimnazjum Mechanicznym.

Pracę rozpoczął w Zakładach Mechanicznych „Ursus” a następnie w Państwowym Instytucie Wydawniczym i w P.S.W. „Dom Książki” jednocześnie kontynuując

naukę w liceum. Po zdaniu matury i ukończeniu studiów otrzymał nakaz pracy do resortu handlu zagranicznego początkowo do C. Hartwig – Międzynarodowi Spedytorzy, a następnie w Polskim Towarzystwie Handlu Zagranicznego „Varimex”, gdzie pracował do końca pracy zawodowej.

W 1998 r. przeszedł na emeryturę po 52 latach pracy zawodowej i włączył się czynnie do działalności kombatanckiej w środowiskach Armii Krajowej.

Przez wiele lat był prezesem Koła ZKRP i BWP na Ursynowie, będąc jednocześnie członkiem Zarządu Mazowieckiego Związku Kombatanatów RP i BWP.

W 2018 roku został wybrany wiceprezesem Zarządu Głównego, pełniąc jednocześnie funkcję Prezesa Mazowieckiego Zarządu Związku.

Posiada liczne odznaczenia, w tym m.in.: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Armii Krajowej, Warszawski Krzyż Powstańczy, Krzyż Partyzancki, Medal Zwycięstwa i Wolności, Odznakę Grunwaldzką, Medal „Pro Memoria”, Medal „Obrońcy Ojczyzny 1939-1945”, Złoty Medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju” oraz liczne odznaczenia związkowe i organizacyjne.

PROGRAM DZIAŁANIA ZWIĄZKU NA KADENCJĘ 2019–2023

VII Kongres ZKRPiBWP odbywa się w okresie obchodów setnej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości, z tej okazji składamy wszystkim Kombatantom, w tym członkom Naszego Związku, hołd i podziękowanie za ich niewymierny wkład oraz daninę krwi w walkach o niepodległość Ojczyzny i jej odbudowę po zniszczeniach wojennych.

VII Kongres stwierdza, iż działalność Związku w minionej kadencji determinowały: gwałtownie malejąca liczebność członków Związku, osiągnięcie przez wielu członków i aktywistów 90 roku życia oraz napięta sytuacja społeczno-polityczna w kraju.

Optymistycznie brzmiące w statystykach wskaźniki dochodu narodowego nie mają przełożenia na poziom życia większości społeczeństwa, a głównie emerytów i rencistów (w tej grupie są nasi członkowie), co wywołuje przygnębienie i obawy o los własny i kraju.

Nieporozumienia, głęboki podział społeczeństwa, fałszywie pojęty patriotyzm, ksenofobia, agresja słowna, brak poszanowania prawa, nepotyzm, odpowiedzialność zbiorowa, w tym także wobec niektórych grup kombatantów powodowały stany nerwowości i zagrożenia, jak również spadek motywacji do działalności społecznej. Niewielką osłodką tego stanu rzeczy jest tegoroczna nowelizacja ustawy o kombatantach i ustaw z nią związanych, nie zaspakaja ona jednak większości naszych oczekiwania.

Kongres opowiada się za kontynuacją zdecydowanych działań na rzecz takiej nowelizacji ustawy kombatanckiej, która zapewniłaby godne przeżycie ostatnich dni przez niewielką już grupę zasłużonych dla Ojczyzny kombatantów w poczuciu dumy z przebytej życiowej drogi.

Kongres wyraża wolę pełnej aktywności Związku w życiu spo-

łeczno-politycznym kraju. Uznaje w szczególności historyczny obowiązek przejawiania troski o etos kombatancki, przekazywania młodemu pokoleniu Polaków tradycji walki o pokój, wolność i niepodległość. Delegaci opowiadają się za kontynuacją wysiłku na rzecz jedności ruchu kombatanckiego z zachowaniem poszanowania tożsamości organizacyjnej.

VII Kongres Związku szczególnie wysoko ocenia współpracę Zarządów na wszystkich szczeblach struktur związkowych z władzami państwowymi i samorządowymi. Tę współpracę, która przynosi niezwykle pozytywne rezultaty należy pogłębiać i poszerzać.

Kongres wyraża uznanie członkom podopiecznym za społeczną działalność w Związku, a także kieruje słowa podziękowania do członków nadzwyczajnych i wspierających za ich wzrastającą aktywność w świadczeniu pomocy dla kombatantów i wielu jednostek organizacyjnych.

Słowa podziękowania kieruje Kongres do wszystkich, którzy udzielali pomocy i wsparcia ogniwom związkowym.

VII Kongres wyraża uznanie za pracę Zarządów na wszystkich szczeblach organizacyjnych i prze-

kazuje wyrazy głębokiego szacunku i podziękowania wszystkim środowiskom kombatanckim za zaangażowanie w realizację celów i zadań wypracowywanych na zebraniach, Zjazdach i Kongresie.

VII Kongres zobowiązuje nowo wybrany Zarząd Główny do realizacji programu działania obejmującego następujące kierunki:

A. W zakresie spraw zdrowotnych i socjalnych poprzez przejawianie stałej troski o warunki zdrowotne i socjalne kombatantów:

– dążenie do ułatwiania kombatantom dostępu do lekarzy specjalistów, szpitali rehabilitacyjnych i sanatoriów, oraz pomoc w egzekwowaniu uprawnień kombatanckich w tym zakresie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;

– nasilenie działań w celu ułatwienia kombatantom dostępu do leków oraz poszerzenie palety leków bezpłatnych lub dostępnych po cenach ulgowych w szczególności dla przewlekłe chorych i osób po 85 roku życia;

– **tworzenie hospicjów domowych**, wspieranie materialne kombatantów, zwłaszcza ciężko chorych, samotnych, wymagających pomocy przy ścisłej współpracy z władzami

lokalnymi, samorządowymi i ośrodkami pomocy społecznej;

- kontynuowanie różnych form pomocy dla kombatantów niepełnosprawnych m.in. poprzez stosowanie ułatwień w zakupie przez nich wózków inwalidzkich, sprzętu rehabilitacyjnego i przedmiotów medycznych oraz dostosowania pomieszczeń mieszkalnych do rodzaju inwalidztwa;

- uaktywnienie działalności Komisji Socjalno-Bytowych i Zdrowotnych oraz nakierowanie jej na kombatantów będących w trudnej sytuacji życiowej;

- podejmowanie działalności informacyjnej ukierunkowanej na ochronę zdrowia i godne warunki życia kombatantów.

B. W zakresie działalności ogólnospołecznej i historyczno-patriotycznej poprzez upowszechnianie w społeczeństwie wiedzy o tradycjach oręża polskiego, o wkładzie kombatantów w Zwycięstwo – niezależnie od tego, w jakich szeregach i na jakich frontach walczyli:

- współdziałanie z organizatorami uroczystych obchodów rocznic historycznych, poświęconych walce o niepodległość i wolność Ojczyzny, świąt państwowych i uroczystości lokalnych. Kontynuowanie współpracy z Urzędem ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, ministerstwami Edukacji Narodowej i Obrony Narodowej oraz Kuratoriami Oświaty w celu zachęcania młodzieży do uczestnictwa w tych uroczystościach;

- współpraca z jednostkami Wojska Polskiego, organizacjami pozarządowymi skupiającymi weteranów i kombatantów oraz organizacjami harcerskimi i szkołami, w zakresie upowszechniania w świadomości społecznej pamięci tradycji walk o wolność i niepodległość Polski;

- popularyzacja w środkach masowego przekazu działalności naszego Związku, w tym kombatantów szczególnie zasłużonych w walce o niepodległość Ojczyzny;

- wspieranie działalności wydawniczej Związku, a w szczególności

miesięcznika „Polsce Wierni” poprzez jego popularyzację i powszechną prenumeratę;

- występowanie w obronie dobrego imienia kombatantów i prawdy historycznej;

- we współpracy z władzami administracyjnymi, samorządowymi i Radami Kombatanckimi, zapewnianie godnej oprawy obchodów „Dnia Weterana”.

Związek będzie w dalszym ciągu przekazywał akta personalne do Archiwum Kombatanckiego przy Urzędzie ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz inne materiały do Archiwum Akt Nowych. Stanowią one cenne materialne źródło, z którego w sztafecie pokoleń czerpana będzie wiedza o losach i dorobku naszego pokolenia.

C. W zakresie działalności organizacyjnej:

- przestrzeganie zasady poszanowania wszystkich środowisk kombatanckich, zarówno w działalności wewnętrznej jak i we współdziałaniu z innymi organizacjami kombatanckimi oraz władzami administracyjnymi i samorządowymi, respektowanie zasad tolerancji i wzajemnego zrozumienia;

- kontynuowanie współpracy ze Światową Federacją Weteranów;

- utrzymywanie współpracy z bratnimi organizacjami skupiającymi weteranów i kombatantów;

- zasilenie kurczących się szeregów Związku poprzez pozyskiwanie na członków nadzwyczajnych i wspierających aktywnych społeczników z różnych środowisk;

- informowanie władz państwowych i samorządowych o problemach nurtujących kombatantów poprzez aktywny udział w Radach

Kombatantów różnych szczebli;

- prowadzenie nadal oszczędnej gospodarki finansowej. Popularyzowanie możliwości uzyskiwania darowizn w tym odpisów 1% podatku od osób fizycznych, co umożliwi status Organizacji Pożytku Publicznego;

- inspirowanie władz państwowych i samorządowych do opieki nad cmentarzami wojennymi, kwaterami kombatanckimi, pomnikami oraz miejscami pamięci narodowej.

D. VII Kongres upoważnia Zarząd Główny do występowania z wnioskami do władz państwowych w następujących sprawach:

- zachowanie praw nabytych kombatantów i osób represjonowanych, gwarantowanych ustawami;

- przywrócenia uprawnień do bezpłatnego leczenia w sanatoriach;

- ubieganie się o podniesienie wysokości dodatków kombatanckich wszystkim osobom uprawnionym;

- podejmowanie starań u władz lokalnych i samorządowych o wsparcie naszej społecznej działalności poprzez nieodpłatne użyczenie lokali dla Kół, Zarządów Okręgowych i Wojewódzkich;

- zapewnienie rzeczywistej, a nie formalnej, opieki lekarskiej dla kom-

Na zdjęciu od lewej: wiceprezes Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rodzina Kościuszkowców Zenon Poznański, prezes Zarządu Głównego ZKRP i BWP Henryk L. Kalinowski i prezes Stowarzyszenia Zbigniew Czerwiński.

Przewodniczący VII Kongresu Jan Witkowski.

batantów i osób represjonowanych. Uprawnienia gwarantowane obowiązującymi przepisami prawa nie są respektowane w niektórych placówkach świadczących usługi i opiekę medyczną, **wspieranie inicjatyw tworzenia Teleopieki;**

– wspieranie finansowania autorów opracowań historycznych i dokumentacji pamiątkarskich. Finansowe wspieranie przejmowania i zabezpieczania archiwaliów (listów, dokumentów itp.) oraz przedmiotów o znaczeniu historycznym, pozostających w posiadaniu kombatantów bądź ich rodzin.

VII Kongres dla wielu z nas Kombatantów Rzeczypospolitej jest finalnym etapem żołnierskiej i kombatanckiej drogi. Walczyliśmy z honorem na różnych frontach świata o wolną i niepodległą Polskę. Tylko nie licznym z nas udało się doczekać wolności i niepodległości Ojczyzny. I choć biliśmy się pod różnymi znakami bojowymi zawsze celem nadrzędnym była wolna i niepodległa Polska. Dziś działamy społecznie w Związku reprezentując różne ugrupowania i środowiska. Łączy Nas jednak żołnierska

przyjaźń i braterstwo. Wszelkie podziały naszych żołnierskich środowisk przez polityków są sprzeczne z ideą naszej walki i poświęcenia dla Ojczyzny.

Jako kombatanci pragniemy z głębi serca, aby zaistniała zgoda w narodzie i wśród ugrupowań politycznych rządzących krajem. Zgoda w narodzie będzie spełnieniem naszych marzeń i naszej walki o niepodległość Polski.

VII Kongres zobowiązuje nowo wybrane władze Związku do realizacji zadań sformułowanych w programie działania oraz rozpatrzenia wszystkich postulatów i wniosków zgłoszonych w trakcie dyskusji i złożonych na piśmie do prezydium Kongresu, wzbogacenia ich w toku bieżącej działalności na wszystkich szczeblach organizacyjnych.

Kongres zwraca się do wszystkich członków Związku o aktywne włączanie się do realizacji naszych wspólnych zadań. Program przyjęto jednogłośnie uchwałą Kongresu nr 5 z 30 maja 2019 r.

VII KONGRES Związku Kombatantów RP i BWP zakończono uroczystym wyprowadzeniem sztandaru.

MIIZ

Fot. Alina Nowacka-Brysiak,
Krzysztof Orzechowski

Prezes Stowarzyszenia Spadkobierców Polskich Kombatantów II Wojny Światowej – Małgorzata Kitlińska-Kowalczyk udekorowała pracowników ZG medalem pamiątkowym Stowarzyszenia.

BOHATEROWIE SĄ WŚRÓD NAS

14 czerwca br. w sali konferencyjnej Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych w Warszawie odbyło się podsumowanie Ogólnopolskiego Konkursu dla Młodzieży „BOHATEROWIE SĄ WŚRÓD NAS”.

Na konkurs, zorganizowany przez ZG ZKRPIBWP pod honorowym patronatem:

- Senator Anny Marii ANDRRS – Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;

- Ministra Jana Józefa KASPRZYKA – Szefa Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych;

- gen. bryg. Stanisława WOŹNIAKA – Prezesa ZG Stowarzyszenia Kombatantów Misji Pokojowych ONZ;

napłynęło 269 prac, w tym 52 o charakterze multimedialnym, ze szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych.

Spotkanie otworzył Sekretarz Generalny ZG ZKRPIBWP płk Waldemar WOJTAN – prosząc o zabranie głosu organizatora Konkursu – kawalera Orderu Virtuti Militari, uczestnika Powstania Warszawskiego i Szturmu Berlina, żołnierza, który w lutym 1945 r. uczestniczył w postawieniu pierwszego, biało-czerwonego słupa granicznego nad Odrą – Prezesa Zarządu Głównego ZKRPIBWP – kmdr. dypl. Henryka L. KALINOWSKIEGO.

Inaugurując uroczystość Prezes ZG powitał serdecznie gości, przedstawiciele Honorowych Patronów Konkursu –

Arkadiusza URBANA doradcę Senator Anny Marii ANDERS; Magdalenę SAWKĘ – głównego specjalistę Departamentu Uroczystości Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych; gen. dr. Stanisława WOŹNIAKA – Prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Kombatantów Misji Pokojowych ONZ; płk. dr. hab. Witolda LISOWSKIEGO – Przewodniczącego Komisji Konkursowej.

Ale przede wszystkim powitał przybyłych na uroczystość laureatów II edycji Konkursu „Bohaterowie są wśród nas”, rodziców oraz towarzyszących im nauczycieli.

Następnie, prowadzący gałę konkursową Waldemar Wojtan odczytał protokół Komisji Konkursowej, po czym rozpoczęła się uroczystość wręczenia laureatom nagród i wyróżnień. I tak, nagrody główne wręczali – Prezes ZG ZKRPIBWP i BWP, organizator Konkursu „Bohaterowie są wśród nas”, kmdr dypl. Henryk Leopold Kalinowski, w imieniu Senator Anny Marii Anders – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Arkadiusz Urban; w imieniu Szefa Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych – Magdalena Sawka; gen. dr. Stanisław Woźniak – Prezes Stowarzyszenia Kombatantów Misji Pokojowych ONZ.

Kolejno, wyróżnienia i wyróżnienia specjalne wręczał przewodniczący Komisji Konkursowej płk dr hab. Witold Lisowski, któremu towarzyszyła m.in. sekretarz redakcji „Polsce Wierni” Alina Jankowska.

Zwracając się do zgromadzonych uczniów, nauczycieli i rodziców płk dr hab. Witold Lisowski, dziękując za tak liczny udział w konkursie, podkreślił wysoki poziom nadesłanych prac, obszerną tematykę obejmującą

lata II wojny światowej, dramat Polaków i ich rodzin w latach okupacji niemieckiej, deportowanych na Syberię i na przymusowe roboty do Niemiec, przeżywających tragiczną katogę Kresów Wschodnich.

Wiele dobrze udokumentowanych prac dotyczyło losów polskich żołnierzy, którym z sowieckich łagrów udało się dostać do armii generała Andersa, jak i tych, którym się to nie udało i wstąpili do I Dywizji Polskiej im. Tadeusza Kościuszki.

Konkurs, związany ze studium odzyskania przez Polskę Niepodległości był konkursem o Ojczyźnie i jej bohaterach, którzy wywalczyli dla nas wolność – powiedział – a dziś z nami są prawniki prawdziwych polskich bohaterów.

Dużą wartością konkursu był wysoki poziom i jakość prac, wykorzystujących nowoczesne metody multimedialne. Oceniając prace – podkreślił przewodniczący Komisji Konkursowej – komisja stała przed bardzo trudnym zadaniem. Prace były analizowane także pod kątem wiarygodności hi-

dokończenie na str. 18 i 19 ➔

→ dokończenie ze str. 17

storycznej, ujęcia tematu, stylizyki. To był „kawał bardzo dobrej roboty!” – stwierdził.

Płk Witold Lisowski wyraził także słowa najwyższego uznania i podziękowania rodzicom, opiekunom i nauczycielom obecnym na podsumowa-

niu Konkursu, tym bardziej że odbywało się ono w gorącym okresie zakończenia roku szkolnego.

Wyrazy podziękowania i gratulacje w imieniu Senator Anny Marii Anders laureatom złożył Arkadiusz Urban, a w imieniu Szefa Urzędu ds. Kombatant-

tów i Osób Represjonowanych Jana J. Kasprzyka Magdalena Sawka, która podkreśliła różnorodność tematyki prac, ich wysoki poziom i to, że wzbogacając wiedzę o polskich weteranach – kombatantach i ich trudnych losach.

Organizatorzy konkursu kierują serdeczne podziękowania do Urzędu ds. Kombatantów i OR, Wydawnictwa Bellona, Jana Ołdakowskiego – dyrektora Muzeum Powstania Warszawskiego i płk. dr. hab. Witolda Lisowskiego za przekazane upominki. Red.

Fot. Alina Nowacka-Brysiak, Krzysztof Orzechowski

Bohater – to film Jakuba Kurczewskiego o Józefie Noculaku, powstańcu wielkopolskim, uczestniku wojny polsko-bolszewickiej 1920 r., który za bohaterstwo dostał ziemię na Wołyniu. Zaznał odrobinę spokoju, a potem... ągry, Archangielsk, Iran, Egipt, armia gen. Andersa i Monte Cassino.

Praca Dominiki Anny Antosz – **Podróż do źródeł pamięci** – to opowieść o służbie wojskowej i działalności kpt. Jana Karola Dubaniowskiego „Salwa”, bohatera Zakliczyna, absolwenta Oficerskiej Szkoły Podchorążych Artylerii z 1933 r., uczestnika kampanii wrześniowej, żołnierza AK, po wojnie żołnierza podziemia niepodległościowego, dowódcy oddziału NSZ „Żandarmeria”, zabitego bez wyroku przez UB 27 września 1947 r.

Maja Potyra i Dominika Wielkopolska, ze wsparciem klasy, przedstawiają losy polskich dzieci-sierot, które z Syberii przedostały się do „Matej Polski” w Indiach. W filmie **Polscy Indianie**, dorosłe osoby opowiadają o swojej tułaczce wojennej i życzliwości „Indian”, szczególnie jednego radży.

Wiktorija Jastrzębska jest prawnuczką Stanisława Chmiela, który wraz z rodziną został zesłany na Sybir. Opisuje rodzinną historię, która rozpoczęła się w Grodzisku Dolnym, powiat Rzeszowski i pamiętną noc, 10 lutego 1940 r., kiedy o czwartej rano wpadli radzieccy żołnierze... Tytuł pracy mówi wszystko – **Na nieludzkiej ziemi**.

Barbara Papis i Mikołaj Mikołajczyk w filmie **Zachowałem się tak jak trzeba – rozmowa z prof. Jerzym Grzywaczem, ps. „Tapir”, żołnierzem Armii Krajowej** przedstawiają bohatera Powstania Warszawskiego. Piękna opowieść o miłości rodzinnej, przyjaźni, walce i człowieczeństwie.

Emilia Anna Majewska dzięki swoim dziadkom, którzy zawsze inspirowali jej zainteresowania historią, dotarła do wuja Stefana Mazura. Spotkania i rozmowy z nim zaowocowały pracą konkursową **Prawdziwa historia wuja płk. Stefana Mazura „Borowy”**, żołnierza Armii Krajowej, potem oficera Wojska Polskiego.

Pradziadek Antoni – opowieść rodzinna rozpoczęła się od starego zdjęcia, które zawsze ciekawiło autora opowieści – Szymona Gąsienicę – zdjęcia mężczyzny w mundurze i berecie. To właśnie pradziadek Antoni Zawadka, uczestnik kampanii wrześniowej, potem żołnierskiej tułaczki po Europie, następnie żołnierz dywizji gen. Maczka.

Dominika Wójcik przytoczyła historię o uratowaniu żydowskiego dziecka, któremu jako jedynemu z rodziny udało się uciec z chełmskiego getta – **Warto być przyzwoitym – na podstawie wspomnień Stefani Wójcik**. W 1992 roku Instytut Yad Vashem nadał Janowi i Marii Wronom, ich córce Mariannie Sadlak i jej mężowi Kazimierzowi Sadlakowi tytuł „Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata”. Medale odebrała córka Stefania Wójcik.

Bohaterowie są wśród nas – Regina Preibisch – praca Jerzego Tomaszewskiego o cici Reginie, która urodziła się we Władystoku w 1920 r. Niedługo po jej narodzinach rodzice osiedlili się w Wołminie koło Warszawy. Regina należała do drużyny harcerek, w 1938 r. skończyła Gimnazjum im. Królowej Jadwigi. W Powstaniu Warszawskim cicia Regina miała pseudonim „Sylwia Kanalarzka”. Łączność z wykorzystaniem tuneli kanalizacji miejskiej w powstaniu w 1944 r. – była dniem codziennym Reginy.

Brat mojego pradziadka Józefa – Kazimierz Sińca – tak zaczyna swoją opowieść Marta Misiejuk – był żołnierzem BCh na Podlasiu. W pracy **O Stryju, który się kulom nie kłaniał** ukazuje życie mieszkańców podczas okupacji niemieckiej i radzieckiej, konspirację, ruch oporu i walkę 6 Brygady Wileńskiej oraz więzienie stryja za „wrogi stosunek do władz” i czekanie na rehabilitację do 1993 r.

Gdzie był Bóg w tamtych dniach? Dlaczego milczał? Jak mógł pozwolić na tak wielkie zniszczenie, na ten tryumf zła? – takie pytania zadaje Oliwia Barbara Adamczuk poznając historię swojego wujostwa, których dopiero po 38 latach, w lipcu 1992 r. zrehabilitowano, unieważniając wyrok skazujący, uznając ich działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego.